MINISTERUL EDUCAȚIEI
ȘI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Oficiul central pentru
mijloace de învățămînt

STUDIOUL CINEMATOGRAFIC

ANIMAFILM — BUCUREȘTI

MINISTERUL EDUCAȚIEI
ȘI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Oficiul central pentru
mijloace de învățămînt

STUDIOUL CINEMATOGRAFIC

ANIMAFILM — BUCUREȘTI

amintiri din copilărie

adaptare după
ION CREANGĂ

scenariu
prof. Lucia
Cojocăreanu

CAPITOLUL II

amintiri din copilărie

adaptare după
ION CREANGĂ

scenariu
prof. Lucia
Cojocăreanu

CAPITOLUL II

ilustratii

arh cătălin gion

metodist

prof elisabeta vescu

redactor

anamaria fay

montaj

ana maria niță

ilustratii

arh cătălin gion

metodist

prof elisabeta vescu

redactor

anamaria fay

montaj

ana maria niță

„Nu știu alții cum sînt, dar eu, cînd mă gîndesc la locul nașterii mele la casa părintească din Humulești...“

„Nu știu alții cum sînt, dar eu, cînd mă gîndesc la locul nașterii mele la casa părintească din Humulești...“

...la cuptiorul pe care mă ascundeam cînd ne jucam noi băieții de-a mijoarca, și la alte jocuri și jucării pline de hazul și farmecul copilăresc, parcă-mi saltă și- acuma inima de bucurie!“

...la cuptiorul pe care mă ascundeam cînd ne jucam noi băieții de-a mijoarca, și la alte jocuri și jucării pline de hazul și farmecul copilăresc, parcă-mi saltă și- acuma inima de bucurie!“

„Și eu eram vesel ca vremea cea bună... Mama, îmi amintesc, zicea cu zîmbet uneori, cînd începea a se ivi soarele dintre nouri după o ploaie îndelungată: leși copile cu părul bălan, afară și rîde la soare, doar s-a-ndrepta vremea, – și vremea se îndrepta după rîsul meu.“

„Și eu eram vesel ca vremea cea bună... Mama, îmi amintesc, zicea cu zîmbet uneori, cînd începea a se ivi soarele dintre nouri după o ploaie îndelungată: leși copile cu părul bălan, afară și rîde la soare, doar s-a-ndrepta vremea, – și vremea se îndrepta după rîsul meu.“

„Și mai știa mama a face multe minunății: alunga nourii cei negri de pe deasupra satului nostru și abătea grindina în alte părți înfigînd toporul în pămînt, afară, dinaintea ușii; închega apa numai cu două picioare de vacă, de se încrucea lumea de mirare...“

„Și mai știa mama a face multe minunății: alunga nourii cei negri de pe deasupra satului nostru și abătea grindina în alte părți înfigînd toporul în pămînt, afară, dinaintea ușii; închega apa numai cu două picioare de vacă, de se încrucea lumea de mirare...“

„... oleacă ce nu-i venea mamei la socoteală căutătura mea, lua funingine de la gura sobei,... și-mi făcea apoi cîte un benchiu boghet în frunte, ca să nu-și prăpădească odorul.“

„... oleacă ce nu-i venea mamei la socoteală căutătura mea, lua funingine de la gura sobei,... și-mi făcea apoi cîte un benchiu boghet în frunte, ca să nu-și prăpădească odorul.“

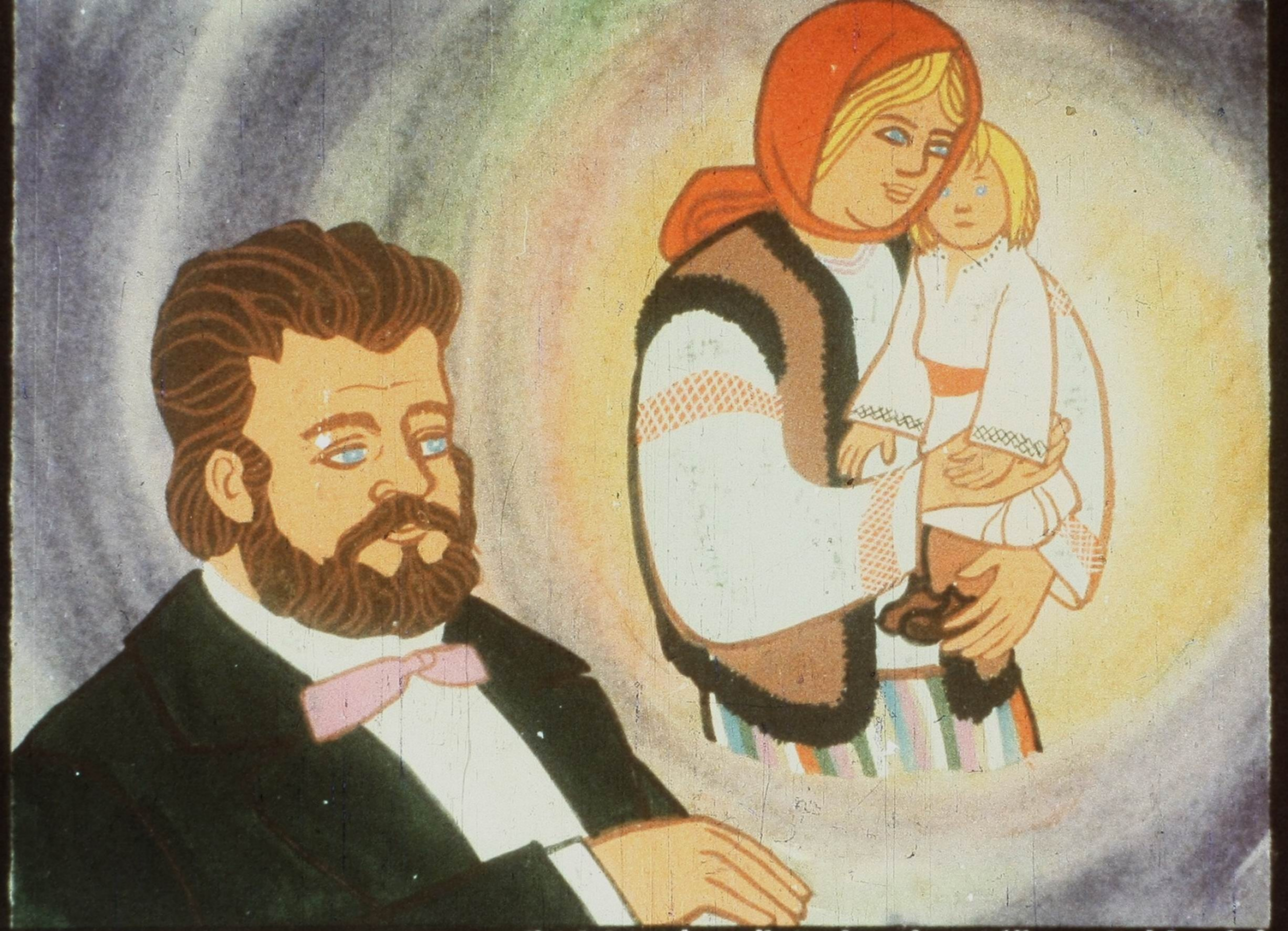

„Așa era mama în vremea copilăriei mele, plină de minunății... căci brațele ei m-au legănat... și a vorbi de la dînsa am învățat.“

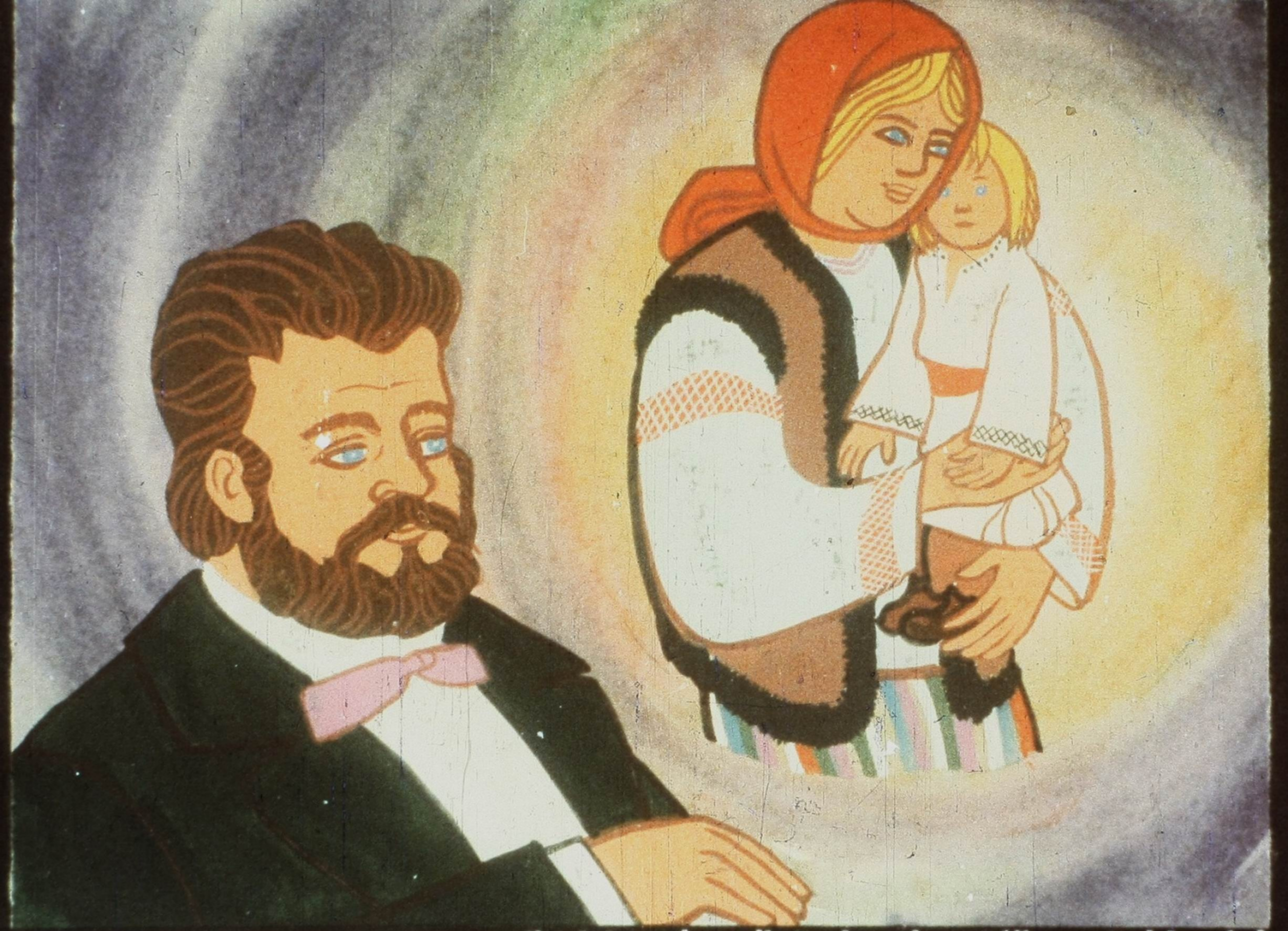

„Așa era mama în vremea copilăriei mele, plină de minunății... căci brațele ei m-au legănat... și a vorbi de la dînsa am învățat.“

„... și eu creșteam pe nesimțite și, în loc de înțelepciune, mă făceam tot mai neastîmpărat... Ce-i pasă copilului cînd mama și tata se gîndesc la neajunsurile vieții...

„... și eu creșteam pe nesimțite și, în loc de înțelepciune, mă făceam tot mai neastîmpărat... Ce-i pasă copilului cînd mama și tata se gîndesc la neajunsurile vieții...

„Cînd venea tata noaptea de la pădure din Dumesnicu, noi îl spăriam sărindu-i în spate pe întuneric. Și el, cît era de ostenit, ne prindea cîte pe unul, ne ridica în grindă, zicînd: „tîta mare“ și ne săruta mereu pe fiecare“.

„Cînd venea tata noaptea de la pădure din Dumesnicu, noi îl spăriam sărindu-i în spate pe întuneric. Și el, cît era de ostenit, ne prindea cîte pe unul, ne ridica în grindă, zicînd: „tîta mare“ și ne săruta mereu pe fiecare“.

„Iar după ce se aprindea opaițul și tata se punea să mănînce, noi scoteam mițele de prin ocnițe ... și le șmotream dinaintea lui; “

„Iar după ce se aprindea opaițul și tata se punea să mănînce, noi scoteam mițele de prin ocnițe ... și le șmotream dinaintea lui; “

— Încă, te uiți la ei, bărbate, zicea mama, și le dai paiele! ... Acuși iau varga din coardă și vă croiesc de vă merg petecele!

— la lasă-i și tu, măi nevastă, că se bucură și ei de venirea mea ...

— Încă, te uiți la ei, bărbate, zicea mama, și le dai paiele! ... Acuși iau varga din coardă și vă croiesc de vă merg petecele!

— la lasă-i și tu, măi nevastă, că se bucură și ei de venirea mea ...

„Cîte drăcării le vin în cap, toate le fac. Cînd începe a toca la biserică, Zahei al tău cel cuminte, fuga și el afară, și începe a toca în stative, de pîrîie pereții casei ... iar Ion, cu talanca de la oi, cu cleștele și vătraiul face o horodogeală ... de-ți iè auzul . Apoi își pun cîte o țoală în spate și cîte un coif de hîrtie în cap și cîntă ... „Doamne miluiește".

„Cîte drăcării le vin în cap, toate le fac. Cînd începe a toca la biserică, Zahei al tău cel cuminte, fuga și el afară, și începe a toca în stative, de pîrîie pereții casei ... iar Ion, cu talanca de la oi, cu cleștele și vătraiul face o horodogeală ... de-ți iè auzul . Apoi își pun cîte o țoală în spate și cîte un coif de hîrtie în cap și cîntă ... „Doamne miluiește".

„— Ei, apoi! minte ai, omule? Mă mieram eu, de ce-s și ei așa de cuminți, mititeii; că tu le dai nas ... la privește-i cum stau toți treji și se uită țintă în ochii noștri.“

„— Ei, apoi! minte ai, omule? Mă mieram eu, de ce-s și ei așa de cuminți, mititeii; că tu le dai nas ... la privește-i cum stau toți treji și se uită țintă în ochii noștri.“

„Și după ce ne culcam cu toții, noi, băieții, ca băieții, ne luam la hîrjoană, și nu puteam adormi de incuri, pînă ce era nevoită biata mama să ne deie cîteva tapangele la spinare ...“

„Și după ce ne culcam cu toții, noi, băieții, ca băieții, ne luam la hîrjoană, și nu puteam adormi de incuri, pînă ce era nevoită biata mama să ne deie cîteva tapangele la spinare ...“

...Odată, la Sfîntul Vasile, ne prindem noi vreo cîțiva băieți din sat să ne ducem cu plugul; că eram și eu mărișor acum ... Și-o luăm noi de la popa Oșlobanu ...“

...Odată, la Sfîntul Vasile, ne prindem noi vreo cîțiva băieți din sat să ne ducem cu plugul; că eram și eu mărișor acum ... Și-o luăm noi de la popa Oșlobanu ...“

„Popa cum a văzut că ne așezăm la fereastră și ne pregătim de urat , a început a zice: la stați oleacă, blestematilor, să vă dau eu!...Noi, atunci, am pîrlit-o la fugă. Iar el, zvîrr! cu o scurtătură în urma noastră...“

„Popa cum a văzut că ne așezăm la fereastră și ne pregătim de urat , a început a zice: la stați oleacă, blestematilor, să vă dau eu!...Noi, atunci, am pîrlit-o la fugă. Iar el, zvîrr! cu o scurtătură în urma noastră...“

„Și intrăm noi la Vasile-Aniței ... Și-odată și începem...“

„Și intrăm noi la Vasile-Aniței ... Și-odată și începem...“

„Unde nu ne ié hapsina de nevasta lui Vasile-Aniței cu cociorva aprinsă după noi: „Vai, aprinde-v-ar focul ... zise ea.
Atunci noi, la fugă, băieți, mai dihai decît la popa Oșlobanu ... și ne-am despărțit unul de altul, rebejiți de frig și hămesiți de foame ... fiecare la casa cui ne are..."

„Unde nu ne ié hapsina de nevasta lui Vasile-Aniței cu cociorva aprinsă după noi: „Vai, aprinde-v-ar focul ... zise ea.
Atunci noi, la fugă, băieți, mai dihai decît la popa Oșlobanu ... și ne-am despărțit unul de altul, rebejiți de frig și hămesiți de foame ... fiecare la casa cui ne are..."

amintiri din copilărie

CAPITOLUL IV

amintiri din copilărie

CAPITOLUL IV

... și satul Humulești, în care m-am născut, nu-i un sat lăturalnic, mocnit
și lipsit de priveliștea lumii ... Din sus de Humulești vin Vînătorii-Neamțului
care s-au hărțuit odinioară cu Sobietzki ..."

... și satul Humulești, în care m-am născut, nu-i un sat lăturalnic, mocnit
și lipsit de priveliștea lumii ... Din sus de Humulești vin Vînătorii-Neamțului
care s-au hărțuit odinioară cu Sobietzki ..."

Și oare de ce nu m-aș fi dat dus din Humulești, nici în ruptul capului,
cînd mereu îmi spunea mama că pentru folosul meu este aceasta?
Iaca de ce nu: eram și eu acum holteiu, din păcate! “

Și oare de ce nu m-aș fi dat dus din Humulești, nici în ruptul capului,
cînd mereu îmi spunea mama că pentru folosul meu este aceasta?
Iaca de ce nu: eram și eu acum holteiu, din păcate! “

„... și mai ales prin cîșlegile de iarnă, fiind nopțiile mari, mă puteam repezi, din cînd în cînd, cu tovarășii mei la clăci în Humulești ...“

„... și mai ales prin cîșlegile de iarnă, fiind nopțiile mari, mă puteam repezi, din cînd în cînd, cu tovarășii mei la clăci în Humulești ...“

„Aici, jucam cît jucam ... și pînă-n ziuă, cam pe la prînzul cel mare, ne aflam în Fălticeni, trecînd desculți prin vad ..., de ne degera măduva-n oase de frig. Inima ne era însă fierbinte, că ce gîndeam și izbîndeam".

„Aici, jucam cît jucam ... și pînă-n ziuă, cam pe la prînzul cel mare, ne aflam în Fălticeni, trecînd desculți prin vad ..., de ne degera măduva-n oase de frig. Inima ne era însă fierbinte, că ce gîndeam și izbîndeam".

„Și mai bine să rămîi pe loc, Ioane, chiteam în mintea mea, decît să plîngi nemîngîiat de dorul cui știu eu ... Dar vorba ceea: ursul nu joacă de bună-voie. Mort-copt, trebuie să plec fără voință..."

„Și mai bine să rămîi pe loc, Ioane, chiteam în mintea mea, decît să plîngi nemîngîiat de dorul cui știu eu ... Dar vorba ceea: ursul nu joacă de bună-voie. Mort-copt, trebuie să plec fără voință..."

„Dragu-mi e satul nostru cu Ozana cea frumos curgătoare și limpede ca cristalul, în care se oglindește cu mîhnire Cetatea Neamțului de atîtea veacuri !“

„Dragu-mi e satul nostru cu Ozana cea frumos curgătoare și limpede ca cristalul, în care se oglindește cu mîhnire Cetatea Neamțului de atîtea veacuri !“

„Dragi-mi erau tata și mama, frații și surorile și băieții satului, tovarășii mei din copilărie, cu care, în zilele geroase de iarnă, mă desfătam pe gheață și la săniuș ...“

„Dragi-mi erau tata și mama, frații și surorile și băieții satului, tovarășii mei din copilărie, cu care, în zilele geroase de iarnă, mă desfătam pe gheață și la săniuș ...“

... iar vara, în zilele frumoase de sărbători, cutreieram dumbrăvile și luncile umbroase, țarinile cu holdele, cîmpul cu florile și mîndrele dealuri ...

... iar vara, în zilele frumoase de sărbători, cutreieram dumbrăvile și luncile umbroase, țarinile cu holdele, cîmpul cu florile și mîndrele dealuri ...

„... și cîte și mai cîte nu cînta Mihai lăutarul ... De piatră să fi fost și nu se putea să nu-ți salte inima de bucurie cînd auzeai uneori, în puterea nopții, pe Mihai scripcarul din Humulești, umblînd tot satul cîte c-o droaie de flăcăi după dînsul și cîntînd ...“

„... și cîte și mai cîte nu cînta Mihai lăutarul ... De piatră să fi fost și nu se putea să nu-ți salte inima de bucurie cînd auzeai uneori, în puterea nopții, pe Mihai scripcarul din Humulești, umblînd tot satul cîte c-o droaie de flăcăi după dînsul și cîntînd ...“

... „Mama avea alte gînduri:
– Ioane, cată să nu dăm cinstea pe rușine și pacea pe gîlceavă! Ai să pleci unde zic eu. Și Zaharia lui Gîtlan merge cu tine ...
– Are să urmeze cum știm noi, nu cum vrea el, zise tata posomorît."

... „Mama avea alte gînduri:
– Ioane, cată să nu dăm cinstea pe rușine și pacea pe gîlceavă! Ai să pleci unde zic eu. Și Zaharia lui Gîtlan merge cu tine ...
– Are să urmeze cum știm noi, nu cum vrea el, zise tata posomorît."

„... Iaca și soarele răsare, vestind o zi frumoasă, și Luca Moșneagu se și aude strigînd afară: „Gata sînteți? Haidem! că eu vă aștept cu caii înhămați.“

„... Iaca și soarele răsare, vestind o zi frumoasă, și Luca Moșneagu se și aude strigînd afară: „Gata sînteți? Haidem! că eu vă aștept cu caii înhămați.“

„Și, scurtă vorbă, ne adunăm cu rudele lui Zaharia, cu ale mele, în ogradă
la moș Luca, sărutăm noi mîna părinților ... Luca Moșneagu, harabagiul
nostru, dă biciu cailor“ ...

„Și, scurtă vorbă, ne adunăm cu rudele lui Zaharia, cu ale mele, în ogradă
la moș Luca, sărutăm noi mîna părinților ... Luca Moșneagu, harabagiul
nostru, dă biciu cailor“ ...

„Era dimineața, în ziua Tăierii capului Sfîntului Ioan Botezătorul, cînd ieșeam din Humulești. Și fetele și flăcăii, gătiți frumos, ca în zi de sărbătoare, foiau prin sat în toate părțile, cu bucuria zugrăvită pe fețe. Numai eu cu Zaharia, ghemuiți în căruța lui Moș Luca, ne duceam surgun ...“

„Era dimineața, în ziua Tăierii capului Sfîntului Ioan Botezătorul, cînd ieșeam din Humulești. Și fetele și flăcăii, gătiți frumos, ca în zi de sărbătoare, foiau prin sat în toate părțile, cu bucuria zugrăvită pe fețe. Numai eu cu Zaharia, ghemuiți în căruța lui Moș Luca, ne duceam surgun ...“

...După un scurt popas, făcut la podul de la Timișești, de pe Moldova, pornim înainte spre Moțca și suim încet codrul Pașcanilor. Apoi, din vîrful acestui codru, mai aruncăm cîte o căutătură jalnică spre munții Neamțului..."

...După un scurt popas, făcut la podul de la Timișești, de pe Moldova, pornim înainte spre Moțca și suim încet codrul Pașcanilor. Apoi, din vîrful acestui codru, mai aruncăm cîte o căutătură jalnică spre munții Neamțului..."

„La Blăgești, peste Siretiu, vai de masul nostru. Aici, pe prispa unui rotariu
puțin de nu era să rămînem chiori ...“

„La Blăgești, peste Siretiu, vai de masul nostru. Aici, pe prispa unui rotariu
puțin de nu era să rămînem chiori ...“

... ne-au coșit țințarii deși am stat într-o fumăraie de baligă ..."

... ne-au coșit țințarii deși am stat într-o fumăraie de baligă ..."

„Şi cum ieşim la şleah, întîlnim cîţiva oameni cu nişte care cu draniţă
mergînd spre Iaşi. Ne întovărăşim cu dînşii, de frica lăieşilor din Ruginoasa
şi hai-hai, hai-hai, pînă-n ziuă ...“

„Şi cum ieşim la şleah, întîlnim cîţiva oameni cu nişte care cu draniţă
mergînd spre Iaşi. Ne întovărăşim cu dînşii, de frica lăieşilor din Ruginoasa
şi hai-hai, hai-hai, pînă-n ziuă ...“

„... În Tîrgu-Frumos, unde-am și înjunghiat cîțiva harbuji într-ales, de
ne-am potolit și foamea și setea. Apoi, după ce s-au hodinit caii, am
pornit înainte, spre Iași ...“

„... În Tîrgu-Frumos, unde-am și înjunghiat cîțiva harbuji într-ales, de
ne-am potolit și foamea și setea. Apoi, după ce s-au hodinit caii, am
pornit înainte, spre Iași ...“

„În sfîrșit, am ajuns într-un tîrziu, noaptea, în cieriul Socolei și am tras cu căruța sub un plop mare, unde-am găsit o mulțime de dăscălime adunată de pe la catiheți ...“

„În sfîrșit, am ajuns într-un tîrziu, noaptea, în cieriul Socolei și am tras cu căruța sub un plop mare, unde-am găsit o mulțime de dăscălime adunată de pe la catiheți ...“

sfîrșit

REEDITARE 1978

sfîrșit

REEDITARE 1978